

изучвали човѣшката конструкция, казватъ, че външнитѣ черти на човѣка се дължатъ на вътрѣшното негово естество, сир., какъвто е човѣкътъ вътрѣ, такъвъ е и вънъ. За това двѣ убѣждения нѣма. Тѣ казватъ, че ходилата на краката у правилния мъжъ или жена трѣбва да съставятъ една шеста частъ отъ неговия ръстъ; лицето трѣбва да съставлява една десета отъ ръста; гърдитѣ — една четвъртъ; дължината на ръката отъ китката — пакъ една десета; мърката два пѣти около китката на ръката трѣбва да е мърката на врата. Разбира се, като дойдемъ до отдѣлния човѣкъ, има извѣстни дребни различия: нѣкои мъже и жени сж съ по-продълговати, крушообразни, други съ валчести лица. На какво се дължи това? Хората съ валчести лица не сж толкова активни, тѣ сж хора примирителни, дипломати — били тѣ мъже или жени. Валчеститѣ лица сж по-свойствени на женитѣ, тѣ спадатъ къмъ категорията на майка си. Като ви описвамъ тѣзи работи, искамъ да дамъ ново направление да схващате християнството въ неговия дълбокъ смисълъ, като наука за живота. Християнството е положителна наука, която трѣбва да ни научи какъ да живѣемъ. Само въ приложението хората се различаватъ — има едно приложение въ физическия свѣтъ, друго въ духовния животъ. Мъжетѣ и женитѣ не могатъ да бѣдатъ еднакви — трѣбва между тѣхъ да има разлика. Ако мъжътъ е активенъ и пѣргавъ, ти се радвай и не казвай: „Азъ не искамъ да бѣда мъжъ“. Въ всѣко проявление трѣбва да има активностъ — ако не на физическото поле, то въ умственото; ако не въ ума, трѣбва да бѣде въ сърцето; но